श्रागमन न॰ छा+गम-भाने खुट्। १ किञ्चिह् शावधिकविभानजनकि यायामागती । "संनत्सरे व्यतीते त
प्रनराग्यनाय च" दुर्गाविष ज्ञनमन्तः। १ प्राप्ती
" एतसे सर्वभाष्ट्यातं नैर्छागमन महत्"रामा०। १डत्मती च 'ज्ञागमापायिनोऽनित्याः" गोता। [ज्ञागमयुक्तो
श्रागमवत् वि॰ छागम अख्येषे मतुष मछ वः स्त्रियां छोष्।
श्रागमयद्भ वि॰ ज्ञागम तज्ज्ञानेन एडः। शास्त्रालोचनाजनितपरिषतत्ताने "प्रतीष द्रत्यागमर द्वसेनी" रघः।
श्रागमवेन् वि॰ ज्ञागमं नेत्ति विद्-त्वच् ६त० स्त्रियां
छोष्। ज्ञागमभिन्ने।

श्रागमवेहिन् ति॰ छाममं वेत्ति विद-णिनि ६त०। १ ज्ञानमवेत्तरि २ शङ्कराचार्ळपरमगुरी गौड्रपादा-चार्ळो पु॰।

श्चागमा पा चिन् ति॰ आगमस खपायस तौ विद्येते अस दिन स्तियां ङीप्। जलत्तिविनामभी से 'आगमा-पायिनोऽनित्यासांसितिकस्त भारत!" गोता।

श्वागमान ता स्त्री आगममान ण प्राप्तिमान ण आवत्ते ते कराड्यामस्याः आम्हित-अपादाने घञ्। एसिकाल्यां (विक्राति) सुपमेदे।

श्रागिसिका ति व आगमादागतः ठञ्। आगमपाप्ते ।
श्रागिसित ति व आमगम-सार्थे-पिच् — त । अधीते जाते धरिते । प्रेरेणे पिच् का । यापिते धरापिते च ।
श्राग(गा)मिन् ति व आमगम-भविष्यति पिनि गम्यादीना-सपसंख्यानमित्युक्तोः वा हुखः । भविष्यदःगमने पामगमी" सि कौ । "यदागामिकिमासुख्यकास्याध्यक्तरास्वत्" कात्या । स्ट "आगामिक्तमासुख्यकास्य पिच् पिच्णी" स्तरः स्थियां की प् । "आगामिनी जन्दहरे जनतास्हणाम्" माषः ।

श्रागर ए॰ आगोर्थाते उद्दिमित्सगरभ्यते चन्द्रमा स्रत आनं गृ—स्राप्तारे स्रप् । स्रमायास्थायां तत्र घेषयामे भित्तता हि चन्द्रकताः देवैः उद्दिमित्सगरभ्यन्ते द्रति तस्यास्तया-त्यम् । "चई स्वष्टमांचे च कीषो भवति चन्द्रमाः । स्रमावा-स्वाप्टमांचे च ततः कित भवेद्यु " दत्वृत्ते स्वस्यास्वयात्यम् । श्रागवीन ति॰ गोः प्रत्वपेषपर्य्यन्तं कस्त्रे करोति सर्यादाया-मव्ययोभा॰ त्याग्र+कर्मकारकार्ये स । गोः प्रत्यपेषपर्या-नक्तमेत्ररे गोपास्त्रकारे । गोपास्त्रस्य दिविधः दिवामात्रं गोः प्रचारेषे नियुक्तः । दिवारात्रं योगक्तेमे नियुक्तस्य । "दिवा वक्तव्यता पाले रात्री स्वाधिन तद्ग्रहे । योगकी-

मेऽन्यया चेतु पास्रोवक्तव्यतासियात्'' मसुना दिवारात्र भेदेन पालकद्वयविषये दोषभेदविधानात् तथा विभागः। तत्र दिवापा बक्तविषये यात्तः ''यथर्यपेतान् पन्यन् गोपः सायं प्रत्यपेयेत्तया । प्रमाद्ग्हतनष्टांच प्रदायः क्रतवेतन ? इति । **त्रागस् न० ''इस आग** अपराधे'' उसा० **इस्-असुन्** त्रागादेशः । १त्रपराधे 'मदीवे हृदवे नूनं सचि ! नागी न विद्यते । वदन्तो सपेसपेरीत किं नालिङ्गसि मामिति'? उज्ज्वबदत्तीये। "पिइधे धतमागांति स्त्रनीस्त इति यत्त्वया' भाषः। "अभ्यस्मागस्त्रतमस्पृथिद्गः" रष्ट्'। "दासे कतागिस भवत्युचितः प्रहारः" सा॰द० ऋषराधञ्च खकत्तव्यकमां णः स्वलनम् । अपराधगद्दे २३२ ए० विष्टतिः आगस्तर्ता आगस्तारो । २ थापे ३ दग्छे च । श्रागस्ती स्ती अगस्य यम् अष् स्तियां डीप् यकीपः। **े**दिचिषसां दिशि । [अगस्यहितकारके। श्रागस्तीय ति॰ अगस्तये हितम् इण् श्रागस्य ति॰ अगस्यसेदम् यञ् यतोषः । अगस्यमकिसिनि दिचिषदिग्भागे"कौवेरदिग्भागमपास्य मार्गमागस्यमुष्णांशुरि-रावतीसुंः''माघः ''अगस्यख स्थितिस्थानस्त्रम्' स्त्र० सि० "अभीतिभागैयास्यायामगस्योमिष्नान्तगः"। संकीयक्रान्ति विभागस्थानात् दिचणस्थामधीत्यं भैसारात्मकः स्त्रगस्यः मिथुनान्तगः कर्कादिभागे स्थितः' रङ्गनायः। एवञ्च तस्य दिच्यदिग्भागगतत्वे न तद्भागस्यागस्यसम्बन्धित्वस् अगस्तेरपत्यं गर्गा० यञ्। २ अगस्ते एयये पुंस्ती० अगस्य+कण्वादि० अण्। श्तकोलापत्ये लभवत ह्रियां कीप्यनोपः।

श्वागाध ति० खगाध एव खार्थ खण् । १ अतस्य थे २ इरिधिने गमे च । [न्त सथ्दार्थे व । श्वागान्तु ए० खा+गम—तृ नि० दृद्धिः । १ खतिथी २ खाग-श्वागामक ति० खागमयित भिवष्यदृत्तु बोधयित छा+गम— विच् — प्लुल् । भिवष्यद्वित्ते । "मितरागामिका से या बुद्धिसत्कालद्र्शिनी" । [कालदृत्ती च । श्वागान्तु के २ भिवष्यत् श्वागान्तु के २ भिवष्यत् श्वागानु कि० खागभिवत् । १ खागन्तु के २ भिवष्यत् श्वागामुक ति० खानगम—उक्षञ् । खागमनशीने । "सुयीव-

ञ्चार्जितं मिल्लं सर्व्वाचास्त्रकान् द्रुतस्ं भिट्टः।

त्रागार नः स्त्रग-क्रिटिचायां गती वज् आगसः स्त्रिति

स्य-अष् उपःसः। रुद्धे भवने।

त्रागारगोधिका स्त्री ७तः। रुद्धगोविकायास्(टिक्टिकि)।

श्रागारधूम ए॰ सागारं ग्टहं धूमवति धूमान्वितं करोति